

عنوان مقاله:

کمر بند سبز در یک شهر فشرده : منطقه ای برای حفاظت یا برای گذار؟

محل انتشار:

دوماهنامه شهرنگار، دوره 12، شماره 56 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

بوسین تانگ

سی یو وای ونگ

آنتون کینگ واه لی

احمد خلیلی - مترجم

خلاصه مقاله:

این مقاله به سنجش، ارزیابی ع ملکرد و اجرای طرح کمر بند سبز در شهر فشرده هنگ کنگ که با کمبود زمین مواجه است. می پردازد. کمر بند سبز هنگ کنگ بیش از ۲۵ درصد از کل زمین های تحت پوشش طرح قانونی منطقه بندی کاربری زمین را شامل می شود. سیاست برنامه ریزی این کمر بند سبز، پیش فرضی قوی را آشکار می سازد که در تقابل با توسعه در این نقطه از کاربری (کمر بند سبز) است. این پژوهش براساس مطالعات تاریخی، آزمون مقطعی از ۱۰۹ طرح قانونی منطقه بندی و تحلیل های کمی از ۱۲۳۰ مورد نمونه کاربردی در برنامه ریزی، قصد دارد این مورد را بررسی کند که آیا کمر بند سبز در حقیقت به عنوان یک منطقه عاری از ساخت و ساز برای اهدافی چون گسترش چشم انداز و محافظت از محدوده های پیرامونی شهر تلقی می گردد. نتیجه مطالعه این است که نیت برنامه ریزی واقعی در کمر بند سبز ماهیتی منعطف و ابهام برانگیز دارد. علاوه بر این، کمر بند سبز در شهر هنگ کنگ یک منطقه گذار است نه منطقه ای برای حفاظت. کلید واژگان: کاربری زمین برنامه ریزی ش هری، منطقه بندی، تصمیم گیری، هنگ کنگ، بوسین تانگ. سی یو وای ونگ. آنتون کینگ واه لی ۱. مقدمه طرح کمر بند سبز انگاره ای از برنامه ریزی عمومی کاربری زمین است. اساس و بنیان این انگاره به ایده ابنزر هاوارد" در اوایل سده بیستم برمی گردد. زمانی که مفهوم باغ شهرها در شهر لندن ۹ گسترش پراکنده این شهر ر مطرح کرد)

کلمات کلیدی:

کاربری زمین، برنامه ریزی شهری، منطقه بندی، تصمیم گیری، هنگ کنگ، چین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1502576>

